INTERVJU Z ROBERTOM KLUNOM

ŽIVLJENJE JE MOJA MUZA

Gospod Robert Klun je leta 1999 diplomiral na univerzi za arhitekturo in oblikovanje v Ljubljani. Po diplomi se je pridružil družinskemu podjetju za proizvodnjo oblazinjenja Klun ambienti, ki je postalo vodilno podjetje na področju raziskav in razvoja s področja oblikovanja oblazinjenega pohištva in notranje opreme.

Za revijo
DR. LUCIJA MULEJ

G. Klun deluje kot arhitekt, oblikovalec, investitor in podjetnik na področju nepremičnin, urbanizma, arhitekturnih, oblikovalskih in razvojnih projektov. V projektantskem in arhitekturnem biroju Magnet Design pa postavlja idejne in projektne zasnove s precejšnjo težo.

Gospod Klun, vaše ime vse bolj žari. Ste arhitekt, oblikovalec materije, materialov in prostorov ... Brez dvoma ste zanimiv človek okusa in vnosa nečesa brezčasnega v svojo umetnost, ki ji rečemo arhitektura. Torej, kdo je Robert Klun?

Predvsem človek, ki spoštuje sočloveka, naravo in poskuša v minutah, urah in dnevih bogatiti sebe in okolico. Iščem, neprestano iščem. Vseskozi me budi energija odkrivanja, nadgrajevanja. K nečemu me vselej povleče. Zadnja leta me še posebej navdušuje arabski svet, ki mi je bil predstavljen leta 2013 in me je navdušil s primarno komunikacijo, iskrenostjo in veličino. Poti v Zaliv, Kraljevino Savdsko Arabijo in Združene arabske emirate obiskujem predvsem poslovno skoraj vsak mesec in tako sem skozi arhitekturo, opremljanje hotelov in vil stkal stike s pomembnimi lastniki in šejki, ki jih še posebej zanimajo naša kultura, odnosi in razmišljanja. Sistemi so veliko večji kot pri nas, a veliko bolj pristni in osnovani na preprostih človeških merilih. To, kar je ponekod nemogoče, je tukaj možno in običajno - seveda, če te sprejmejo medse. Iskreno rad pomagam ljudem, osebam, skupinam in vidim več, več kot samo vprašanje. Morda se v sebi nekako zavedam minljivosti vsega in prav ta zmes je nekaj, kar me dela verjetno drugačnega.

Ravno smo nekako predelali kolektivno travmo s koronavirusom. Način življenja je bil za številne prehiter, a ta nova realnost, ko se je svet dejansko ustavil, ni pustila hladnokrvnega domala nikogar. Kako gledate na ta »šok«, ki nam je dal vsem misliti?

Danes je ritem izredno hiter za vse, ki se premikamo, ki kreiramo nove podobe in procesiramo lastne vizije v okolico, ki je že ukrojena oz. pripravljena. Tako umeščamo odtenke razlik in podobnosti, da na novo zapišemo energijo prostora in dodamo žar duha v materiale, ki dihajo v času. V tem gibanju in snovanju je treba organizirano sestavljati vsakdan, da lahko na dolgo obdobje žanjemo rezultate. Pa naj bodo ti v nasmehu, zgrajenih objektih, novih sodelavcih ali v odkrivanju novih poti. In covid-19 nam je vsem dal priložnost, da razmislimo o konkretnem, posamičnem, o sebi in vseh, ki sestavljajo naše minute in dneve. Ocenjujem, da je pokazal našo krhkost; in takšna je tudi arhitektura: v vsej svoji mogočnosti je krhka in občutljiva. Veliko prenese, a moramo znati začutiti vse njene vidne in potencialne domete ter dimenzije.

Kakšni pa so sicer sistemi vodenja pri vas? Imate glede samega nagrajevanja, sistemizacije in kompetenc ter vodenja kakšne posebne prijeme?

Nagrajujemo skladno z delom, ki nam ga uspe pridobiti na trgu in naši preboji so mogoči zaradi usklajene in dobro organizirane ekipe, ki se je v letih sodelovanja dodobra uigrala in prepoznala lastne prednosti. Tako da nekih posebnih prijemov nimamo, se pa trudimo, da smo odprti do trendov in dobrih praks, ki pa jih je tudi v Sloveniji veliko. Seveda nihče ni samozadosten, zato v svoje vrste redno vabimo številne strokovnjake, izvajalce in mojstre notranje opreme in zunanje ureditve doma.

Kje so torej bistvene razlike v samem pristopu vodenja?

Potrebna so različna, širša in nemalokrat specifična znanja zaposlenih. Zavedati se moramo, da se mora tako malo kot veliko podjetje ukvarjati z vsemi segmenti podjetništva od vizije do strategije podjetja, razvoja produktov ali storitev, prodaje teh, do kadrovskih in finančno računovodskih zadev. V malih podjetjih to nemalokrat pomeni, da morajo imeti določeni kadri različna znanja in z njimi povezane kompetence. Iskreno je nemalokrat težko

najti primerne kadre, ki bi v osnovi imeli želena znanja iz več področij. Zato je za obe naši podjetji in mene osebno kot lastnika zelo pomembno, da pri izbiri novih kadrov, do katerih pridemo po različnih poteh, iščemo dodatna znanja kandidata in njegove osnovne vrednote. Pomemben je način komunikacije in naš občutek, kako bi se kandidat vklopil v kolektiv. Vsekakor nas prepričajo tisti, ki pokažejo resnično željo po delu, novih znanjih in izzivih. Ker se zavedamo, da bo večina novih sodelavcev potrebovala leto ali dve, da bo v podjetju na različnih področjih začela delovati samostojno, veliko pozornosti namenimo prenosu znanj in veščin ter kompetenc. In če so zaposleni pri svojem delu zadovoljni in za dobro delo nagrajeni ter jim delo kot tako ne postane rutina, temveč vsakodnevni izziv, lahko ustvarjamo presežne vrednosti. Glede na zgoraj opisana dejstva stremimo k temu, da je fluktuacija zaposlenih resnično kar se da majhna.

Kaj pa koronavirus in posledice tega na ohranjanje delovnih mest?

Ker je dober in zaupanja vreden kader resnično težko najti in ker se zavedam, da so podjetje dejansko vsi zaposleni, delamo za svoj skupni uspeh. Tako smo že v krizi pred leti, ne samo obdržali vse zaposlene temveč kmalu zaposlili nove sodelavce. Vsekakor bo in že ima tudi trenutna situacija s koronavirusom na poslovanje vpliv, pri čemer pa trenutno nikakor ne razmišljamo o odpuščanju. Tako kot vsako krizo bomo poskušali tudi to po najboljših močeh prebroditi in po njej biti še močnejši.

Če so zaposleni pri svojem delu zadovoljni, lahko ustvarjamo presežne vrednosti.

Se vam zdi, da so prebojni uspehi nekoga v širšem svetovnem prostoru, zlasti vas v arabskem, povezani z nečim več, z neko drugačno zaznavo in sposobnostjo ljudi, ki v takih okoljih uspevajo?

Sam besedo uspeh razumem zelo specifično in jo predvsem zelo redko uporabljam.

Življenje je sinusoida. Pomembno mi je, da je moja na dolgi premici, ko povežem vrhove, obrnjena navzgor. Delo me bogati, izzivi mi predstavljajo budnost in arhitektura ter oblikovanje so moji zapisi v prostoru. Če so rezultati, predvsem ti, da sem ponesel slovensko znanje, strokovnjake, materiale in produkte v države Zaliva uspeh, sem vesel, a bi bil bolj skromen. Ker se zavedam, da se vse dogaja po nekem načrtu, mimo naše volje, in ker vem, da samo najbolj vztrajni na dolgi rok naredijo naslednji želeni korak, v sebi ostajam čuječ in skromen. Seveda so potrebna odrekanja in vedno je trud tisti, ki prida nov kamen v mozaiku nekega zaključevanja ali začetka. Verjamem pa, da smo postavili trdne temelje, na katerih bo še treba izgrajevati nadaljnja sodelovanja in vložiti ogromno truda in neverjetnih naporov, da bom sam morda res lahko potrdil izrečeno pohvalo. Vedno bolj opažam, da je moja drugačnost, če ji lahko tako rečeva, v tem da želim vedno hoditi po svoji poti. Po poti, kjer ni drugih in da me izzivi, ki se jim večina izogne, privlačijo. Tako se z njimi spopadam, jih odkrivam in se dejansko spoznavam kot človek: kdo pravzaprav sem, izvem takrat, ko sem v nečem popolnoma novem, oziroma šele takrat vem, česa vse še ne vem. Saj v coni udobnega ni ničesar neznanega.

Ali prostor diha? Ima spomin?

Arhitektura je »okamnel« zapis časa in prostora. Oblikovanje, njegov vonj, okus, dotik.

Prostor smo ljudje in je praznina, je narava in je kreacija v zapisu praznine, ki pa je spremenljivka. Tako kot praznina je tudi tišina medij prostora in zvok glasnik obeh. Kako začutimo prostor in kakšen odmev ustvari skozi naše čute? Ko najdeš pravi prostor, odkriješ, kako bi mu vdahnil žar. In ko ga tako soustvarjaš, bi ga nadgrajeval še naprej do neke točke, da zasveti v svoji polnosti. Popolnosti praznine in tišine hkrati. In ja, prostor ima oboje, tako vdih kot spomin.

Od kod prejemate navdih? Imate v svetu zunanjih podob ali notranjih vizij, kakšno muzo, ki vas napaja, osreči in ostrasti?

Življenje je moja muza, odkar se ga zavedam.

Bi lahko torej rekla, da ste oblikovalec nečesa numinoznega, duhovnega? Ali prostor gledate bolj kot formo in ne toliko kot vibracijo, ki omogoča obliko? Sama trdim, da je duh primarno počelo in da ustvarja vidno.

Zelo pomembno vlogo ima v mojem življenju energija. Vseskozi ustvarjam pozitivne, močne in vznemirljive ambiente, ki so verjetno zame moj poduhovljeni izraz in izliv duha v naš zemeljski prostor. Včasih je dovolj, če je ambient samo pod močnim pomladnim soncem, včasih potrebujemo nekaj več prijemov, da dobimo to mistiko, ki ji rečemo Dom, Pisarna, Soba, Vila ...

Kaj je za vas popolna oblika?

To je tista, ki zaustavi misel. Ki odpre oko, notranjost, čutila. Ki nastaja in se poraja in je ni nikoli ne preveč in ne premalo. S takšnimi občutji me navdajata vesolje in najmočnejša sila tega sveta, Ljubezen. Ter kooperativnost, ki je po svoje neka pozitivna vez med ljudmi, ki nas osrečuje. Kar smo morda najbolj občutili med pandemijo.

Kaj pa minimum estetike in eksplozija živosti?

Vsak od nas ima svojo estetiko, vsak spoštuje svoje zakonitosti, a narava poskrbi, da smo vselej v ravnovesju. Mi smo samo arhitekti trenutka, oblikovalci utrinka. A za to je vredno živeti, se razvijati, vlagati in uživati. Praznovati življenje in ta dar, ki nam je bil dan, oz. smo si ga vzeli, je naša dolžnost. Izraziti veselje, da sploh smo in da se lahko razvijamo.